

JAZ IN MI ZA VAS

Od oktobra do decembra je naš razred, 3.š, obiskoval Dom starejših občanov Trnovo. Kot prostovoljci smo se tako s prebivalci doma igrali različne družabne igre kot so domine, človek ne jezi se in spomin. Skupaj smo si tudi ogledali kulturno prireditev za Frana Levstika ter pomagali pri organizaciji božične prireditve. V šoli smo ob prostih urah izdelali še voščilnice, ki so jih bili zelo veseli.

Vtisi vseh, ki smo sodelovali, so zelo pozitivni. Bili smo v družbi starejših občanov, kar se v tem času ne zgodi prav velikokrat. Nekateri so sicer malo dvomili v odločitev obiska DSO-ja, a smo se ob koncu našega obiska prav vsi počutili prijetno, saj smo se zavedali, kako smo z majhnimi dejanji polepšali dan tamkajšnjim prebivalcem. Tudi sami pa smo se nasmejali zgodbam, ki so nam jih povedali še iz časov, ko so bili oni stari toliko kot mi.

Odzivi dijakov:

KOTNIK ZOJA

Ob obiskih doma za ostarele sem se naučila, da ima vsaka oseba za seboj veliko zanimivih prigod, katerim je včasih prav prijetno prisluhniti. V domu smo se pogovarjali s starejšimi občani in z njimi igrali igre. Veliko več smo se lahko podružili tudi s sošolci, s katerimi se ponavadi v popoldanskem času nimamo časa družiti.

NIKA ROTAR

Prostovoljstvo, ki smo ga izvedli v DSO Trnovo je bila enkratna izkušnja, prijetna in poučna. Vesela sem, da smo z sošolci izbrali to odločitev in se skupaj družili na popoldnevih v domu in tako odnesli veliko zgodb.

VID BOŽNIK

Med mojimi petimi obiski DEOS Trnovo sem dobil priložnost spoznati mnogo prijaznih ljudi, ki so kljub svoji starosti z veseljem sodelovali pri družabnih igrah in pri pogovoru. Iz obiska v obisk sem se začel bolj povezovati s tamkajšnjimi prebivalci in sem vedno več razmišljal, kako se morajo počutiti tisti ki nimajo družine, da bi jih obiskala, in kako malo se le ti srečujejo z mlajšo generacijo. Vse to mi je povečalo sočutje, ki sem ga čutil do njih in sem se lahko počutil, da delam nekaj dobrega za osebo, ki je ne poznam, in posledično je to v meni vzbudilo veselje in toplino medsebojne povezanosti.

PIA BELIČ

Prostovoljno delo v Domu starejših občanov Trnovo mi bo ostalo v lepem spominu. Priznam, da bi si sama v okviru projekta verjetno izbrala drugačno dejavnost, a moram priznati, da sem bila nad delom v domu pozitivno presenečena. Poleg igranja družabnih iger in poučnih pogovorov, smo s sošolci z zanimanjem prisluhnili tudi zanimivim zgodbam občanov doma. Skupaj smo se udeležili tudi kulturnih prireditev. Všeč mi je bilo tudi druženje s sošolci v popoldanskem času, za katerega po navadi zaradi treningov nimamo dovolj časa.

ULA GOROGRANC ČARGO

Obisk doma za ostarele me je spodbudil k razmišljanju o staranju, osamljenosti in pomenu medgeneracijskega stika. Opazila sem, da je pomembno biti pozoren na potrebe stanovalcev, poslušati njihove zgodbe in jim nameniti čas in pozornost. Ob nekaterih obiskih sem odšla z žalostnimi občutki, nekateri stanovalci in negovalke, ki tam delajo, pa so me tudi nasmejali in spravili v dobro voljo.

ANA HAJDINJAK

Pomoč v domu za ostarele me je naučila nekaj novega, saj sem imela priložnost spoznati raznolike življenjske zgodbe in izkušnje stanovalcev. Zavedam se pomena empatije in sočutja do starejših, saj vsak posameznik nosi s seboj ogromno zgodb in spominov. Hkrati sem opazila tudi izzive, s katerimi se soočajo tako stanovalci kot tudi zaposleni v tej zahtevni, a izjemno pomembni skupnosti.

LAURA VRHOVAC

Prostovoljno delo v Centru starejših Trnovo je bila nova in pozitivna izkušnja. Spoznala sem, kako lahko mladi starejšim že z enim samim pogovorom polepšamo bivanje in v njih prebudimo mladostniška leta, ki so zagotovo polna lepih spominov. Med njimi so bili učitelji, pesniki, pevci in še marsikateri drugi, ki so z navdušenjem pripovedovali svojo zgodbo in z nami delili življenjske nasvete. Z našo družbo in čustveno podporo smo jim vsaj malo pomagali zmanjšati občutek izoliranosti in osamljenosti. Ta izkušnja me je naučila veliko potrpežljivosti, predvsem pa sem začela bolj ceniti svoje zdravje in zdravje bližnjih.

MOETI KORENJAK GOBBO

Pomoč v delu za ostarele se mi je zdela zelo pozitivna izkušnja. Za vedno mi bodo v spominu ostali nasmehi tamkajšnjih prebivalcev, ko so nas videli prihajati. Tudi njihovi sorodniki, ki so jih obiskovali, so nam povedali, da so bili zelo veseli, ko so izvedeli, da pridemo. Čeprav smo z njimi igrali samo družabne igre in si ogledali predstavo, sem vesela, da smo jim mogoče vsaj za nekaj ur prinesli še več veselja. Po našem obisku sem vedno razmišljala o tem, kako

pomembno je najti dobro stvar, tudi če okoliščine niso idealne. To izkušnjo bi z veseljem ponovila, predlagala pa bi jo tudi drugim.

ANA THALER

Ko sem začela prostovoljno delo v domu za ostarele, nisem bila povsem prepričana, kaj naj pričakujem. Zdaj lahko rečem, da so bila moja spoznanja zanimiva in tudi nekoliko ganljiva. Občutila sem veliko zadovoljstvo, ko sem opazila, kako moja prisotnost in pomoč prinašata veselje v življenja stanovalcev. Preprosti trenutki, kot so skupno igranje namiznih iger in pogovori so tako stanovalcem kot meni polepšali dan. Spoznala sem, da je vsak spomin v življenju dragocen, in naučila sem se vrednosti malih, na videz nepomembnih trenutkov. Delo z ljudmi, ki prihajajo iz različnih okolij in z različnimi življenjskimi zgodbami mi je razširilo pogled na svet. Poleg tega sem izboljšala svoje socialne veščine, kar mi bo v prihodnosti pomagalo pri sposobnosti poslušanja in splošni komunikaciji. Najbolj pomembno od vsega pa je, da mi je ta izkušnja dala občutek, da sem nekomu v pomoč. Spoznala sem, da ne glede na starostno razliko, se vseeno lahko povežemo. Videti veselje v očeh stanovalcev, ko sem prišla, je bilo neprecenljivo in me je spomnilo, kako majhna dejanja prijaznosti lahko naredijo veliko razliko v dnevu posameznika. Menim, da sem s prostovoljnim delom v domu za ostarele pridobila več, kot sem dala, saj so bili občutki zadovoljstva, ki sem jih doživljala, ko sem vedela, da sem naredila nekaj dobrega za nekoga drugega, neprecenljivi.

ENYA MOLTARA

Za projekt Jaz in mi za vas smo se odločili, da bomo pomagali v domu za starejše občane Trnovo. Starostnikom smo se pridružili pri nekaterih njihovih aktivnostih, kot na primer igranje milijonarja in petja slovenske glasbe. Prav tako pa smo se z njimi igrali tudi številne družabne igre. Pred novoletnimi počitnicami smo si v šoli vzeli nekaj ur časa in zanje izdelali nekaj prazničnih voščilnic. Le-te smo jim kasneje razdelili na njihovi božični proslavi, kjer smo tudi pomagali z organizacijo. Starostniki, s katerimi sem preživljala čas, so bili zelo prijazni in menim, da smo se iz tega projekta naučili, da pogostno malenkosti (ena igra kart ali pa voščilnica) ljudem zelo polepšajo dan. V druženju sem zelo uživala, saj so nas bili prebivalci doma vedno zelo veseli in so nas toplo sprejeli. Prav tako pa je k dobremu vzdušju pripomogla prijaznost osebja v domu, ki so nam vse podrobno razložili in so bili zelo veseli naše pomoči.

DUNJA KELAVA

V domu za ostarele smo se skupaj igrali različne družabne igre, kot so človek ne jezi se, spomin, tarok in domine. Vsi, ki smo jih spoznali, so bili zelo prijazni. Bilo mi je všeč, ker so nas bili vedno veseli in jim je veliko pomenilo, saj jim je nekaj ur igranja iger polepšalo dan.

BOR ŽIBRET

Prostovoljno delo v domu starejših občanov Trnovo si bom za vedno zapomnil. Imam zelo lepe spomine, veliko mi je pomenilo, da smo jim polepšali dan. Če bi si sam moral izbrati kakšno prostovoljno delo, si verjetno ne bi izbral dela v domu za ostarele, vendar mi ni žal, da sem pridobil to izkušnjo. Vedno je bilo zanimivo prisluhniti njihovim zgodbam in odigrati kakšno družabni igro.

DOMEN BREGAR

Obiskovanje in pomoč v domu za ostarele je bilo prijetno doživetje, pa čeprav je pomenilo, da sem si moral nekaj časa vzeti iz svojega natrpanega urnika, za kar mi ni žal in bi vse skupaj najbrž še kdaj ponovil. Iz te izkušnje sem se naučil biti bolj strpen do ljudi na splošno, saj nikoli ne veš, kaj se dogaja v ozadju, kadar jih ne poznaš. Ob igrah taroka, človeka ne jezi se in šaha je čas hitro mineval, ob tem pa sem izvedel nekaj zanimivih zgodb od starejših občanov. Pomoč drugim, ki to potrebujejo, je vedno prijetno občutje, še posebej, ko je vrnjena prijazna beseda in topel nasmeh. Fun times.

NOA APOLLONIO

Pomoč v domu starejših občanov Trnovo mi bo v spominu ostala kot prijetna izkušnja. Kljub temu, da sem si sama v okviru projekta želela izbrati kakšno drugačno dejavnost, sem z delom v domu starejših občanov pridobila veliko novih izkušenj. Stanovalci doma so z nami delili mnogo življenjskih zgodb in poučnih pogovorov, ki mi bodo ostali v lepem spominu.

DAVID VITAMVAS

Prostovoljno delo v DSO Trnovo mi bo ostalo v spominu še dolgo let, ker osrečiti ljudi, ki so že v zadnjem obdobju življenja, ni vsakdanje doživetje. Iz vseh obiskov sem dobil veliko različnih pozitivnih in poučnih izkušenj. Prav vsak lahko iz take izkušnje praktično spozna, da življenje ne traja večno, še posebej pa mladost, in čas, ko naše fizično telo deluje brez večjih težav. Prav je, da izkoristimo ta čas z ljudmi, ki so nam prijetni in nas spodbujajo, da postajamo boljša oseba. Prav tako je prav, da naredimo čim več napak, iz katerih dobimo izkušnje, ki nas učijo in na koncu bomo lahko tudi mi polagali modre besede mladostnikom, kot so jih stanovalci DSO Trnova polagali nam. Velikokrat se mi je kateri stanovalec doma zasmilil, a vse to je pozabljeno, ko jim ponudiš pozornost in v zameno dobiš nasmeh iz dna srca, ki je bolj iskren kot večina vsakdanjih nasmehov, saj ve, da se čas za njega hitreje izteka. Če povzamem, se mi je zdela izkušnja zelo poučna, zabavna in polna čustvenih trenutkov. Z veseljem bi jo še enkrat ponovil.

KLEMEN DOLINAR

Obiskovanje DSO mi je bilo zelo všeč, saj je delo tam dinamično in raznoliko. Med drugim sem se zavedel, kako pomembno je poslušati zgodbe prebivalcev doma. To me je naučilo spoštovanja do njihovih življenjskih izkušenj in zavedanja, kako pomembno je prisluhniti starejšim.

JAKA ĐORĐEVIĆ

Ko sem izvedel, da bom moral v domu starejših občanov preživeti 12 ur, nisem bil nad idejo najbolj navdušen. Izkazalo se je, da sem se motil. V igranju iger, poslušanju glasbe in opravljanju vsakodnevnih opravil sem našel smisel. Upam, da bom, čez leta, ko se spomnim na to obdobje v mojem življenju, gledal z veseljem in želel še enkrat doživeti to enkratno izkušnjo.

URH ZELNIK

Prostovoljno delo v Domu starejših občanov mi bo ostalo v lepem spominu, saj sem tam pridobil veliko novih življenjskih izkušenj. Poslušal sem nekaj zelo zanimivih zgodb, ki so name naredile velik vtis. Všeč mi je ideja o medgeneracijskem sodelovanju ter ideja o prostovoljnem pomaganju ljudem.

MARK POVŠE

Prostovoljno delo v Centru starejših Trnovo je bila zame nepozabna izkušnja, od katere sem odnesel veliko lepih zgodb in ogromno modrosti. Je izkušnja, ki se bo za dolgo usidrala vame, saj se tako lepih občutkov nihče ne bi želel braniti. Ko se v trenutku zaveš, da si nekomu samo s svojo bližino, nasmehom in dobro voljo polepšal dan in morda vsaj za trenutek iz njih izbil občutek osamljenosti, se tega občutka, tudi samozadovoljstva, ne bi nikoli znebil. Izkušnja mi je izjemno pomagala tudi pri cenjenju lastnega zdravja in zdravja najbližjih, trenutki nas spomnijo, da življenje ni večno in je dar, ki ni dan vsakemu, zato ga moramo izkoristiti tako, da zadostimo sebi, svojim željam in osvojimo cilje, ki smo si jih zadali, ki se nam zdijo pomembni.

AMADEJ ŽIGON

Prostovoljno delo v Domu za starejše občane je še ena od pozitivnih izkušenj, ki me bo spremljala na vseživljenjski poti nenehnega učenja. Vesel sem bil priložnosti, da se vklopim v popolnoma novo okolje, ki se vsekakor razlikuje od tistih, v katerih se običajno vsakodnevno gibljem. Razveselila me je dobra volja in pozitivna naravnost stanovalcev in tudi osebja, ki opravlja – v zdajšnji individualistično kapitalistični družbi, ki se v splošnem ne zmeni za starejše in šibkejše – pomemben poklic. Poleg vsega so nam lahko načela minimalizma,

strpnosti in pomembnosti družabnega življenja v navdih, saj nas starejši vedno znova spodbujajo k osnovnemu razmisleku, da bi se spremenili iz pokvarjenih grabežljivcev. Kakorkoli, vesel sem edinstvene priložnosti in bližnjega stika s čudovitimi ljudmi. Vsekakor smo si izmenjali veliko dobre volje in si z nasmehom krajšali čas.

TANJA VALANČIČ

Prostovoljno delo v domu starejših občanov je bilo predvsem poučno ter hkrati zanimivo. Veliko smo se smejali, igrali in peli. Ta izkušnja mi bo ostala v spominu, saj so nas starejši naučili predvsem življenjskih nasvetov.